

[Hem](#) > ... > [Rättsliga Åtgärder](#) > [Europeisk Civilrättslig Atlas](#) > [Europeiskt Beslut Om Kvarstad På Bankmedel](#) Belgium

Europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Belgien

Belgien

HITTA BEHÖRIGA DOMSTOLAR/MYNDIGHETER

Med sökverktyget nedan kan du hitta de domstolar eller myndigheter som har behörighet – en roll – för ett visst europeiskt instrument. Vi har gjort allt vi kan för att se till att sökresultaten är korrekta, men i några få fall har det inte gått att fastställa vem som är behörig.

Artikel 50.1 a – Domstolar som är behöriga att meddela beslut om europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Kvarstadsdomaren (*juge des saisies/beslagrechter*) vid distriktsdomstolen (*tribunal de première instance/Rechtbank van eerste aanleg*) (artikel 1395/2 i processlagen (*Code judiciaire/Gerechtig Wetboek*)).

Artikel 50.1 b – Myndighet som är behörig att inhämta kontoinformation

[Nationella kammaren för stämningsmän](#) (*Chambre nationale des huissiers de justice/Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders*) (artikel 555/1, §1, första stycket, 25° i processlagen).

Artikel 50.1 c – Metoder för inhämtande av kontoinformation

I artikel 555/1 §2 i processlagen - som gäller fr.o.m. den 1 januari 2019 sedan flera genomförandeåtgärder vidtagits - föreskrivs en kombination av de möjligheter som avses i artikel 14.5 a och b i förordningen.

Nationella kammaren för stämningsmän kan följaktligen i ett första skede efter rättslig framställan begära att kontaktpunkten vid Belgiens centralbank ska lämna ut de uppgifter som krävs.

På grundval av de enligt ovan utlämnade uppgifterna kan Nationella kammaren för stämningsmän vid behov begära information från en eller flera banker.

Artikel 50.1 d – Domstolar till vilka ett överklagande kan inges mot ett beslut att inte meddela ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Appellationsdomstolen (*Cour d'appel/Hof van Beroep*) (artikel 602, första stycket, 6° i processlagen).

Artikel 50.1 e – Myndigheter som utsetts som behöriga att ta emot, översända och delge det europeiska beslutet om kvarstad på bankmedel och andra handlingar

Stämningsmannen (artikel 196 i lagen av den 18 juni 2018 om olika civilrättsliga bestämmelser och bestämmelser för främjande av alternativ tvistlösning).

Artikel 50.1 f – Myndigheter behöriga att verkställa ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Stämningssmannen (artikel 519, §1, 1° i processlagen).

Artikel 50.1 g – I vilken utsträckning tillgångar på gemensamma bankkonton och förvaltarbankkonton kan beläggas med kvarstad

I Belgien regleras beslut om kvarstad genom processlagen, del 5, avdelning II, kapitel IV (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1967/10/10/1967101056/justel>). Möjlighet finns att besluta om kvarstad gällande gemensamt konto. Om banken känner till den interna uppdelningen mellan de olika innehavarna av ett gemensamt konto, ska kvarstadsbeslutet endast avse de belopp som tillhör utmätningsskuldärenden. Annars anges hela kreditsaldot i deklarationen från tredje part som omfattas av kvarstaden (*déclaration du tiers saisi/verklaring van derde-beslagene*). I sådant fall får delinnehavare som inte omfattas av kvarstaden begära ett partiellt upphävande av den, förutsatt att de kan styrka sin andel av tillgångarna.

- Denna begäran kan ställas till kvarstadsdomaren vid distriktsdomstolen (artikel 1395 i processlagen).

- Vad gäller klientmedelskonton (*comptes de qualité/kwaliteitsrekening*) eller konton som förvaltas på uppdrag av tredje part (*comptes de tiers/derdenrekening*) bör följande åtskillnad göras:

- Skuldärenden är kontoinnehavaren.
  - Trots artikel 8/1 i hypotekslagen (*loi hypothécaire/hypotheekwet*), som uttryckligen erkänner att vissa enligt lag obligatoriska klientmedelskonton (dvs. för advokater, stämningssmän, notarier och fastighetsmäklare) inte ingår i kontoinnehavarens egendom, och att detta kan åberopas gentemot tredje part, har lagstiftarna inte föreskrivit att dessa konton är fredade från kontoinnehavarens privata fordringsägare. Det är följaktligen i princip möjligt att kvarstadsbelägga sådana medel som banken är i besittning av. När kvarstadsbeslutet verkställs ska banken ange kontonas särskilda karaktär (artikel 1452 i processlagen), men eventuella invändningar ska dock framföras till kvarstadsdomaren. Utmätningsskuldärenden kan därför begära att kvarstadsbeslutet ska upphävas.
- Skuldärenden är förmånstagare för klientmedelskonto eller konto som förvaltas på uppdrag av tredje part.
  - Förmånstagaren för klientmedelskontot har - med avseende på de medel som förvaltas för hans räkning - en fordran på kontoinnehavaren. Denna fordran kan kvarstadsbeläggas av förmånstagarens borgenärer. Alla borgenärer kan ansöka om kvarstad av medel som tredje part är skyldig borgenärens skuldärenden (artikel 1445 i processlagen). Denna kvarstad ska riktas mot kontoinnehavaren (= tredje part) och inte mot banken. I denna relation har banken endast skulder till kontoinnehavaren och inte till kontots förmånstagare.

Artikel 50.1 h – Bestämmelser om belopp som är undantagna från utmätning

I Belgien regleras undantagen från kvarstad för vissa belopp genom artiklarna 1409, 1409a och 1410 i processlagen (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1967/10/10/1967101056/justel>). Dessa bestämmelser avser begränsningar och undantagen vad gäller kvarstad för vissa inkomster: löner, arbetslöshetsersättningar, sociala förmåner och underhåll. Under en viss tröskel är löner och arbetslöshetsersättning inte utmätningssbara.

För att hjälpa de verkställande organen och, i förekommande fall, tredje part som omfattas av kvarstaden att bedöma om belopp på ett konto kan kvarstadsbeläggas, föreskrivs i artikel 1411a §3 i processlagen att arbetsgivare och betalningsinstitutioner vid utbetalningar ska ange en viss kod, som varierar beroende på vilken typ av skyddad inkomst som sätts in på kontot.

Denna skyldighet att ange en kod påverkar inte skuldärendens rätt att genom rättsliga åtgärder bevisa att belopp som krediteras hans eller hennes konto inte är utmätningssbara (artikel 1411a §2, stycke 1 i processlagen). Dessutom föreskrivs i artikel 1411a §2 andra stycket i processlagen en motbevisbar presumtion om att belopp som skuldärendens arbetsgivare sätter in på dennas konto delvis inte omfattas av utmätning. Denna presumtion gäller endast förhållandet mellan skuldärenden och dennes borgenärer.

Artikel 50.1 i – Eventuella bankavgifter för genomförande av likvärdiga nationella beslut och för tillhandahållande av kontoinformation samt vilken part som ska betala dessa avgifter

I artikel 1454 i processlagen föreskrivs att gäldenären ska stå för avgifterna för deklarationen från tredje part som omfattas av kvarstaden. Det finns inga bestämmelser om möjligheten att återkräva kostnader för övriga avgifter som banken har haft i samband med verkställighet eller (partiellt) upphävande av kvarstadsbeslutet.

I artikel 555/1 §2 i processlagen, som gäller fr.o.m. den 1 januari 2019, föreskrivs att Konungen ska fastställa avgiften för inhämtande av kontoinformation samt villkoren och formerna för hur den ska betalas. En del av avgifterna återbetalas, i förekommande fall, till den bank som tillhandahåller information på begäran av ansvarig belgisk myndighet (se anmälan för artikel 50.1 b i förordningen), om skriftligt avtal om ersättning ingåtts med bankerna, eller med en av bankerna utsedd företrädare. Detta påverkar dock inte tillämpningen av artikel 43.3 i förordning (EU) nr 655/2014 (se artikel 3, 2° i kungl. kungörelse av den 22 april 2019 om avgift för inhämtande av kontoinformation som avses i artikel 555/1 §2 stycke 6 i processlagen samt villkoren och metoderna för hur den ska betalas (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/arrete/2019/04/22/2019030412/justel>)). För närvarande finns inte något sådant avtal om ersättning med banker.

Dessa kostnader, som fastställs av Konungen, kommer att tillämpas på "belgiska" ansökningar om inhämtande av information enligt de nya artiklarna 1447/1 och 1447/2 i processlagen (som sannolikt kommer att träda i kraft under 2020) och ansökningar om inhämtande av kontoinformation enligt artikel 14 i förordningen.

Artikel 50.1 j – Skalan för avgifter eller andra regler om avgifter som får tas ut av en myndighet eller ett annat organ för att verkställa ett beslut om kvarstad

Vad gäller stämningmäns arbete regleras taxorna genom kungl. kungörelse av den 30 november 1976 om avgifter för stämningmän på privaträttens område och om vissa ersättningar.

I fråga om tillhandahållande av information, föreskrivs i artikel 555/1 §2 i processlagen, som gäller fr.o.m. den 1 januari 2019, att Konungen ska fastställa avgiften för inhämtande av kontoinformation samt villkoren och formerna för hur den ska betalas. I kungl. kungörelse av den 22 april 2019 fastställs avgiften för inhämtande av kontoinformation som avses i artikel 555/1 § 2 sjätte stycket i processlagen samt villkoren och formerna för hur den ska betalas (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/arrete/2019/04/22/2019030412/justel>) gäller retroaktivt fr.o.m. den 1 januari 2019.

Artikel 50.1 k – Rangordning av likvärdiga nationella beslut

Enligt belgisk rätt skapar kvarstadsbeslut inte någon prioriterad fordran. I enlighet med artiklarna 17 och 19, 1° i hypotekslagen prioriteras endast domstolsavgifter direkt kopplade till kvarstaden.

Artikel 50.1 l – Domstolar eller verkställande myndigheter behöriga att pröva en ansökan om rättsmedel

Mot beslut om kvarstad: kvarstadsdomaren vid distriktsdomstolen (artikel 1395/2, 2°, processlagen).

Mot verkställighet av kvarstad: kvarstadsdomaren vid distriktsdomstolen (artikel 1395/2, 2°, processlagen).

Artikel 50.1 m – Domstolar till vilka ett överklagande ska ges in och, i förekommande fall, tidsfrist för överklagande

Appellationsdomstolen (artikel 602.1, 7° i processlagen).

Enligt artikel 1051 i processlagen är klagofristen i princip en månad från det att domen delgavs.

Artikel 50.1 n – Domstolsavgifter

Avgifter och kostnader i tvistemål regleras i artiklarna 1017–1022 i processlagen.

Rättegångskostnaderna varierar och måste bedömas i varje enskilt fall.

I artikel 1017 i processlagen föreskrivs generellt att varje slutlig dom, även ex officio, ska ålägga den tappande parten att ersätta rättegångskostnaderna, om inte annat föreskrivs i särskilda bestämmelser och utan att det påverkar en eventuell överenskommelse mellan parterna som upptas i domen. Alla onödiga utgifter, däribland

rättegångskostnader som avses i artikel 1022, ska emellertid, även ex officio, betalas av den part som försakat dem.

I artikel 1018 i processlagen anges vilka kostnader som uppkommer:

- 1. Övriga avgifter, domstols- och registreringsavgifter samt stämpelavgifter som betalats innan lagen om stämpelavgifter upphävdes. I domstolsavgifterna ingår anmälningsavgift, föredragningsavgift, redigeringsavgift och expeditonsavgift (artikel 268 i lagen om registrerings-, hypoteks- och domstolsavgifter (*Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe/Wetboek registratie-, hypotheek- en griffierechten*)).
  - I princip uttas en föredragningsavgift (*droit de mise au rôle/rolrecht*) på 100–500 euro (kvarstadsdomaren) eller på 210–800 euro (appellationsdomstolen), beroende på det i ansökan angivna värdet (artikel 269/1 i processlagen). Denna avgift måste erläggas för att ärendet ska föras upp på föredragningslistan.
  - I princip uttas en redigeringsavgift (*droit de rédaction/opstelrecht*) på 35 euro för registratorers handlingar eller för handlingar som inlämnas till dem utan domstols inblandning (artikel 270/1 i processlagen).
  - I princip uttas en expeditonsavgift på 0,85–3 euro per sida för expediering, kopior eller utdrag som lämnas ut av domstolen (artiklarna 271 och 272 i processlagen).

Registreringsavgifter (3 % av kapitalbeloppet) uttas för beslut som avser kapitalbelopp över 12 500 euro (exklusive domstolsavgifter).

- 2. Kostnaden för arvoden för rättegångshandlingar.
- 3. Kostnader för att expediera domen, 0,85–3 euro per sida.
- 4. Kostnader för alla bevisupptagningsåtgärder, däribland kostnader för vittnen och sakkunniga.
- 5. Kostnader för domares, domstolstjänstemäns och parterers resor och uppehälle, i de fall deras resor har beslutats av domaren, samt kostnader för handlingar, om de uteslutande har utarbetats för rättegången.
- 6. De rättegångskostnader som avses i artikel 1022. De betalas i princip av den tappande parten och utgör ersättning för kostnaderna och avgifterna för den vinnande partens advokat. Storleken på dessa rättegångskostnader fastställs på grundval av det belopp som är föremål för tvisten. Genom kungl. kungörelse av den 26 oktober 2007 fastställs ett grundbelopp, ett minimibelopp och ett maximibelopp. Domaren kan sänka eller höja grundbeloppet men måste respektera maximi- eller minimibeloppen. Dessa belopp är kopplade till konsumentprisindex.
- 7. Arvoden, ersättningar och avgifter för medlare som utses i enlighet med artikel 1734.
- 8. Det bidrag som avses i artikel 4 §2 i lagen av den 19 mars 2017 om upprättandet av budgetmedel för rättshjälp.

Artikel 50.1 o – Språk som godtas för översättning av handlingar

Inget ytterligare språk.

■ Senaste uppdatering: 01/08/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.